

teste Straa med Hensyn til Afkommet. Naar disse faa saa godt et Afkom, er det ikke begrundet i Handyrerne, men fordi disse faa de bedste Hopper at bedække. Og det er jo for Øjeblikket heldigvis ikke saaledes med Hopperne, at de blive opfødte paa unaturlig Maade med Æg og Kerne-mælk. Hopperne ere til Dato opfødte paa naturlig Maade.

Jeg skal imidlertid ikke udtale mig yderligere om Præmiesystemet, men mit personlige Indtryk er, at det ingenlunde vilde skade Landbruget eller bidrage til at formindske Forbedringen af vor Heste- og Kreaturbestand, om de ældre Hingste ikke fik saa mange og saa store Præmier som for Øjeblikket. Derimod staaer det klart for mig, at hvad Avlsforeningerne, navnlig Kvægavls-, men ogsaa Hesteavlforeningerne angaar, er det vistnok en nødvendig Betingelse for dem, at der ydes dem nogen Støtte, skønt jeg maa indrømme, desværre kan jeg sige, at den Støtte gaar ikke saaledes direkte til Foreningerne, som mange tro, at den gør, og som den skulde og burde. Ulykken er, at naar der dannes Foreninger til Opkøb af Tyre og Heste, regnes der for meget baade med Tilskuddet fra Staten og med Præmierne til Dyrene, og Følgen er, at de, der se bedst ud, ere komne op til fabelagtige Priser, og sikkert er det, at Præmierne ved Dyrskuerne og Tilskuddene til Foreningerne have haft ret stor Indflydelse derpaa. Det er sikkert nok, at saa kommer en Del af Tilskuddet den enkelte Mand til gode i Stedet for Foreningerne. Men at komme ud derover, indser jeg er temmelig umuligt, idet man er nødt til at give Tilskud til de Avlsforeninger, der kunne præstere, hvad Loven fordrer. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen), som mente, at Hopperne fra disse Optrætningsanstalter kunde blive udstationerede hos Husmændene; det vil jeg se, før jeg tror det. Det kan være, at den ærede Minister har Ret i, at neppe alle blive hos Herremanden, men sikkert er det, at de ville blive i de større Bedrifter, og naar det ærede Medlem tror, at vore Husmænd kunne omskifte deres russiske og norske Heste og til deres Bedrift faa anerkendte Følhopper, saa tager han fejl. Det vil ikke blive mange Procent, det bliver Tilfældet med. Disse Optrætningsanstalter kunne dog vistnok temmelig godt undværes, naar der gøres, hvad der kan gøres for at fremme Avlsforeningerne, som nu vistnok staa paa et godt Grundlag og udvikle sig mere og mere.

Ved Siden af dette ønsker jeg ogsaa at udtale mig om Kontrollforeningerne. Ogsaa her tror jeg, at vi ere paa det rette Spor, og at vi ikke let kunne gøre for meget for dem. Jeg vil ikke sige, at det er for store Summer, Lovforslaget indeholder, men hvad jeg ønsker, er, at et Udvalg kommer til at bearbejde det hele saaledes, at naar Loven endelig skal bringes til Udførelse, Pengene da blive anvendte, som de bør anvendes, og komme til at udøve den Virkning i Befolkningen, som de bør og skulle.

Før jeg slutter, vil jeg endnu udtale, at der er kommet en Tendens i Befolkningen og ogsaa her i Rigsdagen, som gaar i den Retning, at naar blot Pengene komme ud af Statskassen, har det ikke saa meget at sige, om Summerne ere store, og mangen en Gang heller ikke, om de blive godt anvendte. Dersom imidlertid disse Summer, der for Øjeblikket fra Statens Side anvendes til Dyrskuer, skulde ydes fra Amt og Kommune, er jeg sikker paa, at der vilde rejse sig et Ramaskrig mange Steder fra den store Del af Befolkningen. Man vilde sige, at det var en uforvarlig Maade at anvende Amtets og Sognekommunens Penge paa, og dog er det sikkert, at medens de Penge, som Amt og Kommune sidde inde med, for største Delen gives af de bedre bemidlede, er dette ingenlunde Tilfældet med Statskassens Penge. Dens Penge hidrøre i stor Grad fra de brede Lag af Befolkningen, som ikke have Spor af Nytte af disse Dyrskuer. Fra det Synspunkt mener jeg, at vi kunne forsvare at give Tilskud til Foreninger, som ophjælpe Husdyrbruget paa bedste Maade, men at det paa den anden Side ikke maa glemmes, at det er Befolkningens Penge, vi lade rulle, og saa er Spørgsmaalet, om vi lade dem rulle saaledes, at de komme Befolkningen i det hele til gode og ikke kun enkelte Individuer i Samfundet. Ligesom det hidtil har været Tilfældet, stikker der ikke saa lidt af det System i Loven, at der gives til dem, der allerede have, og tages fra dem, der intet have, eller tages fra den Smule, de ere i Besiddelse af.

Idet jeg slutter, skal jeg altsaa varmt anbefale, at der fra Statens Side gøres, hvad der kan gøres, for at fremhjelpe Husdyrbruget paa bedste Maade, men at man paa den anden Side med varsom Haand uddeler Summerne saaledes, at det ikke blot kommer enkelte til gode, og at man navnlig tænker over, at de Summer, der ydes, komme ikke fra en enkelt Del af Befolkningen, men fra de brede Lag.